

РЕШЕНИЕ

№ 1726

гр. София, 16.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 21.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **11975** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от АПК във вр. с чл. 64, ал.4 от ЗИНЗС.

Образувано е по жалба на Б. Н. Р., изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в ЗО „К.“ против Заповед №91 от 11.11.2021 г. на Началник на Затвора- [населено място], с която е отказано преместване на жалбоподателя в затворническо общежитие от открит тип ЗО“К.“.

В съдебно заседание, жалбоподателят лично поддържа жалбата си и моли съда да бъде отменена заповедта и да бъде преместен в открит тип. Твърди, че излежал е от наказанието му, като имало несъответствие, а именно от една страна било прието, че имало категорични данни за добро поведение, а от друга- не дал своя коригиращ ефект. Изтъква, че не употребявал наркотици, завършил висше образование по социология, с риск от вреди към обществото- в ниски стойности, оставали му три месеца, искал да види семейството си.

Ответникът– Началник на Затвора С., чрез процесуален представител оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна. Сочил, че от доказателствата по делото не се установявало наличието на категорични данни за добро поведение на осъдения.

Административен съд София град, след като прецени доказателствата по делото, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Няма спор, че жалбоподателят Б. Н. Р. е постъпил в Затвора- [населено място] на 24.07.2020 г., като на основание чл.68, ал.1 НК е приведено в изпълнение наказание „лишаване от свобода“ по НЧД№2917/17 г. на РС-Пловдив, за срок от 1 година и 4

месеца и отделно 1 година „лишаване от свобода“ по НОХД №1396/2-020 г. на ОС-Пловдив, при първоначален строг режим, считано от 06.10.2020 г..

На 18.10.2021 г. постъпила молба от л.св. Б. Р., с искане да излежи остатъка от наложеното му наказание в затворническо общежитие от открит тип, тъй като изтърпял много повече от j от наказанието, работил в цех, ненаказван.

В Доклад от 28.10.2021 г. във връзка с молба на Б. Р. е изразено становище, че изготвената оценка на правонарушителя определя ниско ниво на риск от вреди. Рискът от рецидив е нисък- 29 т. Изведени са една гранична и една проблемни зони, върху които следва да бъде съсредоточено корекционното въздействие, а именно: злоупотреба с наркотици и умения за мислене. Посочено е, че се придържа като цяло към устойчиви модели на поведение, стреми се да съвместява автономността на собствените възгледи с изискванията на социалната среда. Изведен е извод, че корекционната работа следва да продължи на този етап в общежитие от закрит тип.

В Становище на ИФ НС СДВР е изразено отрицателно такова по отношение на прилагане на чл.64, ал.1 ЗИНЗС. В същото е посочено, че е изпълнена първата предпоставка, а именно Р. изтърпял повече от j от наложеното наказание, но по отношение на втората, не са налице достатъчно доказателства за настъпили трайни положителни промени в поведението и нагласите на осъденото лице. Изтъкнато е и обстоятелството, че л.св. Р. изтърпява наказанието си в условията на строг режим, като се позова на нормата на чл.65, ал.3 ЗИНЗС. Изведен е извод, че е необходимо корекционно- възпитателното въздействие да продължи, съобразно изготвения план на присъдата в условията на закрит тип пенитенциарно заведение.

В становище на ВПД- Началник сектор на ЗО „К.“ е изразено отрицателно становище по молбата на л.св. Р.. Посочено е, че оценката на риска от рецидив и вреди е в рамките на 29 т. Проблемни зони се явяват: нагласи, умения за мислене, злоупотреба с наркотици. Продължава корекционно- възпитателната работа по горепосочените дефицити.

Със Заповед №91 от 11.11.2021 г. на Началник на Затвора- [населено място], е отказано преместване на жалбоподателя в затворническо общежитие от открит тип ЗО“К.“. Изложени са мотиви, че е изпълнено условието по чл.64, ал.1 ЗИНЗС, свързано с изтърпяване на j от наложеното му наказание, но не е установено наличието на втората изискуема предпоставка, визирана в същата норма, изискваща добро поведение в пенитенциарното заведение. Изложени са и доводи, че не е изпълнено изискването на чл. 65, ал. 3 от ЗИНЗС и като пречка за преместване в затворническо общежитие от открит тип се явява обстоятелството, че Р. изтърпява наказанието си при условията на строг режим, а съгласно посочената разпоредба преместване в затворническо общежитие от открит тип се прилага по отношение на изтърпяващи наказание в условията на общ и лек режим.

Горната фактическа обстановка се установява от събраните и приложени по делото доказателства, която не се оспорва от страните.

Съдът, след като прецени законосъобразността на издадения отказ с оглед разпоредбите на чл. 64 от ЗИНЗС и чл. 142 и чл. 168, ал. 1 от АПК, и доводите на страните, след преценка поотделно и в тяхната съвкупност на събраните по делото доказателства, намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от надлежна страна, при спазване изискванията на закона, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Оспорената заповед в настоящето производство е издадена от компетентен орган по смисъла на чл. 64, ал. 2 ЗИНЗС - началника на Затвора- С..

Заповедта е издадена след изпълнение на процесуалните изисквания на закона - представяне на становища от всички посочени в разпоредбата на чл. 64, ал. 2 ЗИНЗС длъжностни лица, изложени са ясни мотиви за направения отказ. Спазени са материално- правните и процесуалните норми, заповедта е издадена в писмена форма, мотивирана е, и съответства на целта на закона.

Съгласно чл. 64, ал. 1 от ЗИНЗС лишените от свобода с добро поведение, които са изтърпели най- малко една четвърт, но не по- малко от 6 месеца от наложеното наказание в затвор или в затворническо общежитие от закрит тип, могат да бъдат премествани по инициатива на началника на затвора или по тяхна молба за доизтърпяване на наказанието в затворнически общежития от открит тип. Началникът на затвора се произнася с мотивирана заповед, след вземане на становището на ръководителя на направлението за социална дейност и възпитателна работа, на заместник-началника по режимно-охранителната дейност и на началника на съответното затворническо общежитие относно поведението на осъдения по време на изтърпяване на наказанието /ал. 2/. В заповедта за преместване началникът на затвора се произнася и за режима на изтърпяване на наказанието по реда на чл. 65 /ал. 3/. Екземпляр от заповедта се връчва на осъдения срещу подпис и се изпраща на прокурора, осъществяващ надзор върху изпълнението на наказанието.

В описаните по- горе становища и доклад длъжностните лица са анализирали поведението на осъдения по време на изтърпяване на наказанието, риска от рецидив, подробно е отразена оценката от риска и вреди, настъпилите промени по време на изтърпяване на наказанието и поправителното въздействие. Всички представени становища са за отказ за преместване, с оглед цялостния анализ на обстоятелствата и фактите от значение за случая.

Видно от съдържанието на чл. 64, ал. 1 от ЗИНЗС, законът предоставя на административния орган правото да извърши преценка на исканото преместване- "могат да бъдат премествани", а не задължава административния орган при наличие на посочените предпоставки да премества лишените от свобода.

Законодателят изисква наличие на конкретни предпоставки във връзка със срока на изтърпяното до момента наказание, но е предоставил правомощие при тези предпоставки административният орган да прецени поведението на лишения от свобода, рискът от рецидив и целите на наказанието. Преценката кое поведение представлява достатъчна и основателна предпоставка за преместване е предоставено на административния орган.

Административният орган действа в условията на оперативна самостоятелност, съобразно формираното у него вътрешно убеждение. Преценява на първо място наличието на предпоставките за това- изтърпян срок от наказанието, и след това с оглед поведението на лишения от свобода, която преценка от своя страна не подлежи на съдебен контрол /в този смисъл трайната практика на ВАС на РБ по тълкуване и прилагане на закона Решение № 4199 от 11.04.2016 г. на ВАС по адм. д. № 10460/2015 г., Решение № 7995 от 10.06.2013 г. на ВАС по адм. д. № 3391/2013 г. /

В конкретния случай началникът на Затвора- С. е направил преценка на всички относими факти и обстоятелства, свързани с преместването на жалбоподателя Р., в резултат на които е приел, че не са налице условията за преместване по отношение на него в затворническо общежитие от открит тип.

Няма спор относно изпълнение на първата предпоставка, свързана със срока на изтърпяното наказание /повече от 1/4/.

По отношение на втората предпоставка, видно от становищата и докладите, въз основа на които е издадена процесната заповед, не може да се направи безспорен извод, че лишеният от свобода е показал добро поведение, тъй като не са налице категорични данни за поправяне на лицето. Обстоятелството дали лишеният от свобода е бил награждаван е без значение за преценката на неговото поведение, тъй като това обстоятелство само по себе си не е основание да се приеме, че са налице категорични доказателства за добро поведение на осъдения. От изложеното в становищата и докладите, се установява, че не са налице достатъчно доказателства за настъпили трайни положителни промени в поведението и нагласите на осъденото лице, въпреки ниските стойности на риск от рецидив /29 т./.

Предвид това е правилна преценката на решаващия орган, че не са изпълнени условията на чл. 64, ал. 1 от ЗИНЗС за преместване на лишения от свобода за доизтърпяване на наказанието в ЗО от открит тип, тъй като не е налице втората предпоставка– лицето да е показало добро поведение. Само за прецизност следва да се отбележи, че обстоятелството, че лишеният от свобода изтърпява наказанието си при строг режим само по себе си не е основание за отказ, доколкото съгласно ал.3 на чл.64 ЗИНЗС в случай, че издаде заповед за преместване, началникът на затвора се произнася и за режима на изтърпяване на наказанието по реда на чл. 65. Освен това е основателно възражението на жалбоподателя, че е неподкрепено с доказателства изложеното в посоченото по- горе становище относно злоупотреба на осъдения с наркотици.

Предвид изложеното до тук, настоящият състав намира, че оспорената заповед е издадена, като са взети предвид всички относими към подадената молба факти, установени по нормативно предвидения ред, поради което е законосъобразна.

С оглед изложеното жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 64, ал. 4 от ЗИНЗС, Административен съд София-град, III отделение, 73-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. Н. Р., изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в ЗО „К.“ срещу Заповед №91 от 11.11.2021 г. на Началник на Затвора- [населено място], с която е отказано преместване в затворническо общежитие от открит тип ЗО“К.“.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 64, ал. 4 от ЗИНЗС.

СЪДИЯ: